

custodiui a iuuentute mea. Quo audi-
to ihesus: ait ei. Adhuc unū tibi deest.
Omnia quaecumq; habes vende et da
pauperibus: et habebis thesaurū in celo:
et veni sequere me. Ipsi ille auditis
contristat⁹ est: quia dives erat valde.
Vidēs autē ihesus illū tristē factū dixit.
Quā difficile qui pecunias habent in
regnū dei intrabūt. Facilius est enim
camelū p foramen acus transire: qm di-
uitem intrare in regnū dei. Et dixerūt
qui audiebāt. Et quis potest saluus
fieri? Ait illis. Que impossibilia sunt
apud homines: possibilia sunt apud
deū. Ait autē petrus. Ecce nos dimisi-
mus omnia: et secuti sum⁹ te. Qui di-
xit eis. Amen dico vobis: nemo est q
relinquit domū aut parentes aut fra-
tres aut uxorem aut filios ppter regnū
dei et non recipiat multo plura i hoc
tempore: et in seculo venturo vitā eter-
nam. Allūpsit autē ihesus duodecim:
et ait illis. Ecce ascendimus iherosoli-
mam: et cōsumabunt omnia q scrip-
ta sunt per prophetas de filio hominis.
Tradet⁹ eū gentibus: et illudetur: et flagel-
labit⁹. et cōspuerit⁹: et postq flagella-
uerint occident eū: et die tertia resur-
get. Et ipi nichil horū intellexerunt. Et
erat verbū istud absconditū ab eis: et
nō intelligebāt que dicebantur. Factū
est autē cū appropinquaret ihericho:
occurs quidā sedebat secus viā mendi-
cans. Et cū audiret turbā pterirentem:
interrogabat quid hoc esset. Dixerūt
autē ei: q ihesus nazaret⁹ trāsiret. Et
clamauit dicens. Ihesu fili dauid: mi-
serere mei. Et qui pibant increpabant
eū ut taceret. Ipse vero mltomagis cla-
mabat: fili dauid miserere mei. Strās
autē ihesus: iussit illū adduci ad se. Et
cum appropinquasset: interrogauit

illū dicens. Quid tibi vis faciam? At
ille dixit. Dñe ut videā. Et ihesus di-
xit ei. Respice. fides tua te saluū fecit.
Et cōfessim vidit: et sequebatur il-
lum magnificās deū. Et omīs plebs
ut vidit dedit laudem deo. **XX**
Et ingressus prābulabat ihericho.
Et ecce vir nocte zachaeus: et hic
princeps erat publicanorū: et ipse dives.
Et querebat videre ihesum quis esset:
et non poterat pre turba: quia statu-
ra pusillus erat. Et pcurrens ascendit
in arborem sicomorū ut videret eū: q
inde erat trāsire. Et cū venisset ad lo-
cum: suspiciens ihesus vidit illū: et dixit
ad eū. Zachae festinās descende: quia
hodie in domo tua dīporet me mane-
re. Et festinās descendit: et recepit illū
gaudēs. Et cū viderent omēs murmu-
rabāt dicens: q ad hominē peccato-
rem diuertisset. Strās autē zachaeus
dixit ad ihesum. Ecce dimidiū bonorū
meorū dñe do pauperibus: et si qd aliq
defraudauit reddo quadruplum. Ait
ihesus ad eum. Quia hodie salus do-
mui huic facta est: eo q ipse filius sit
abrahe. Venit enī fili⁹ hoīs querere
saluū facere qd perierat. Hec illis audi-
entibus adiciens dixit parabolā: eo q
esset ppe iherusalē: et quia regitarent
q cōfessim regnū dei manifestarent.
Dixit ergo. Homo quidā nobilis ab-
iit in regionē longinquā accipere sibi
regnū: et reuerti. Vocatis autē decem ser-
uis suis: dedit eis decem mnas: et ait
ad illos. Negociamini dū venio. Li-
ues autē ei⁹ oderāt eū: et miserūt legati-
onem post illum dicens. Solumus
hunc regnare sup nos. Et factū est ut
rediret. accepto regno: et iussit vocari
seruos quibus dedit pecuniā: ut sciret
quāntū quisq; negociatus esset. Venit

autē prim⁹ dicens. Dñe: mna tua decē
mnas acquisiuit. Et ait illi. Euge bo-
ne serue: quia in modico fuisi fidelis:
etis potestatem habens supra decem
ciuitates. Et alter venit dicens. Dñe:
mna tua fecit quinq; mnas. Et huic a-
it. Et tu esto sup quinq; ciuitates. Et al-
ter venit dicens. Dñe ecce mna tua:
quā habui repositā i sudario. Timui
enim te quia homo austeris es: tollis
quod nō posuisti: et metis qd nō se-
minasti. Dixit ei. De ore tuo te iudico
serue nequā. Scribas q ego homo
austeris sum tollens qd nō posui: et
metens qd nō seminavi. Et quare nō
dedisti pecuniā meā ad mensam: et e-
go veniēs cum vlturis vtiq; regissem
illud. Et astantibus dixit. Auferre ab
illo mnas: et date illi q decē mnas ha-
ber. Et dixerunt ei. Dñe: habet decem
mnas. Dico aut vobis: qā omni ha-
bēt dabit et abundabit: ab eo autē q nō
habet: et qd habet: aufert ab eo. Verū-
tamen inimicos meos illos qui nolue-
runt me regnare sup se adducite huc:
et interficite aīe me. Et hijs dictis pre-
cedebat ascendens iherosolimā. Et fa-
ctum est cū appropinquaret ad beth-
phage et bethaniam: ad mōtem qui
vocat oliueti: misit duos discipulos
suos dicens. Ite i castellū qd cōtra vos
est. In qd introiētes: inuenietis pullū
asine alligatū: cui nemo vnq; hoīm
sedit. Soluite illum: et adducite. Et si
quis vos interrogauerit quare solui-
tis: sic dicitis ei. Quia dñs operā eius
desiderat. Abierūt autē qui missi erāt:
et inuenerunt sicut dixit illis stantem
pullū. Soluentibus autē illis pullū: di-
xerūt dñs eius ad illos. Quid soluitis
pullū? At illi dixerūt. Quia domini⁹
eum necessariū habet. Et duxerūt illū

ad ihesum. Et iactans vestimēta sua
supra pullū: imposuerūt ihesum. Eū
autē illo subterhebāt vestimēta sua i
viā. Et cū appropinquaret iā ad descen-
sum mōtis oliueti: reperit omēs tur-
be descendentiū gaudentes laudare
deū voce magna sup omnibus quas
viderāt virtutibus dicentes. Benedictū⁹
qui venit rex in noīe dñi: pax in celo et
gloria i excelsis. Et quidā phariseorū
de turbis dixerunt ad illū. Magister
increpa discipulos tuos. Quibus ipse
ait. Dico vobis: quia si hī tacuerunt
lapides clamabunt. Et ut appropin-
quauit: videns ciuitatē fleuit sup illā
dicens. Quia si cognouisses et tu. Et
quidē i hac die tua q ad pacē tibi: nūc
autē abscondita sūt ab oīs tuis. Quia
venient dies in te: et circumdabūt te in-
imici tui vallo: et circumdabūt te: et co-
angustabūt te vndiq; et ad terrā pro-
ficient te: et filios tuos qui in te sunt.
Et nō relinquent in te lapidē sup lapi-
dem: eo q nō cognoueris tempus visi-
tationis tue. Et ingressus in templum
repti erant vendētes et ementes: dicens
illis. Scriptū est: quia dom⁹ mea do-
mus orationis est. Vos autē fecistis il-
lam speluncā latronū. Et erat docens
quondie in templo. Principes autē sa-
cerdotum et scribe et principes plebis:
queriebāt illū pderē: et nō inueniebāt
quid facerent illi. Omīs enī pplus sus-
pensus erat audiens illum. **XXI**
Et factum est in una die dñi docen-
te illo pphā in templo: et euange-
lizante: cōuenerūt principes sacerdotū
et scribe cū senioribus: et aiunt dicentes
ad illū. Dic nobis i qua potestate hec
facis. Aut quis est qui dedit tibi hāc
potestatem? Respondens autē ihesus di-
xit ad illos. Interrogabo vos et ego